20/1/210

ΙΑΜΑΤΙΚΗ ΧΑΡΙΣ,

ΗΤΟΙ

ΒΙΒΛΙΑΡΙΔΙΟΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΚΔ΄. ΟΙΚΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ,

Καὶ μίαν εὐχήν, ἱκετηρίως λεγομένην ἔμπροσθεν τῆς Θείας Εἰκόνος, τῆς Μεγαλομάρτυρος

ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ,

Ἀρίστως συντεθέντα παρὰ τοῦ Ἱερολογιωτάτου.

ΚΥΡΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ

Τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ σκήτῃ Καυσοκαλύβῃ ἀσκουμένου, τῇ ὑπὸ τὴν μεγίστην

ΚΑΙ ΑΓΙΑΝ ΛΑΥΡΑΝ

Ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει προηγουμένου

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ.

αψπ΄. ἘΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1780.

Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

20/1

ΠΑ͂ΣΙ ΤΟΙ͂Σ ΠΟΘΟΥ͂ΣΙ ΤῊΝ ὙΓΊΑΝ ΚΑῚ ΕΥ̓ΡΡΩΣΤΊΑΝ.

Ἰδού σοι καὶ τὴν ἰαματικὴν χάριν, ὦ εὐλαβέστατε Χριστιανὲ, ὁποῦ ἰδίοις ἀναλώμασιν ἔβαλα εἰς φῶς. ἐπειδὴ καθὼς πάντοτε φροντίζω μὲ τὰ διάφορα βιβλία ὁποῦ δὲν λείπω νὰ τυπώνω, διὰ τὴν ὑγίαν τῆς ψυχῆς, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἡμετέρου γένους τῶν κλεινῶν ἑλλήνων, ἔτζη καὶ τώρα φροντίζων παντοίοις τρόποις διὰ τὴν κοινὴν ὑγίαν καὶ εὐρρωστίαν, ἐτύπωσα νῦν πρῶτον τὸ παρὸν ἱερὸν βιβλιαρίδιον, τὴν ἰαματικὴν λέγω χάριν εἰς τὰς πανδήμους ἐπιδημείας τῶν ἀφεύκτων ἀσθενειῶν, ὁποῦ μόνη ἡ Μεγαλομάρ-

τυς Ἁγία ΒΑΡΒΑΡΑ, ἐκ Θεοῦ ἐκληρώθη, νὰ ἰατρεύῃ τὴν κοινῶς λεγομένην εὐλογίαν, τὴν λοιμικὴν, τὴν ὀστρακιὰν, τὴν πανώλην, καὶ ἔτι ἄλλο τοιοῦτον ἐξωλέστατον ἀῤῥώστημα, πάντων τῶν μετὰ πίστεως προσιόντων τῇ βοηθείᾳ καὶ ἀντιλήψει ταύτης τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος. Δεχθῆτε οὖν μετὰ πάσης προθυμίας τὸ Βιβλιαρίδιον τοῦτο, ἐπωνομασθὲν ἰαματικὴ χάρις, περιέχον θεοσόφως συντεθειμένους τοὺς κδ΄. χαιρετισήμους οἴκους, καὶ μίαν ἱκετήριον εὐχὴν, πρὸς τὴν Μεγαλομάρτυρα Ἁγίαν Βαρβάραν. ἧς ἡ χάρις διαφυλάττοι πάντας τοὺς ταύτῃ προστρέχοντας, ἀνωτέρους τῶν ῥηθεισῶν ἀσθενειῶν.

Ἔῤῥωσθε.

Νικόλαος Γλυκὺς
ὁ Τυπογράφος.

ΟἿΚΟΙ ΚΑΤᾺ ἈΛΦΑΒΗΤΟΝ,

Ψαλλόμενοι μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ πάσης κατανύξεως, ἔμπροσθεν τῆς Πανενδόξου καὶ Ἀθλοφόρου Μεγαλομάρτυρος

ΒΑΡΒΑΡΑΣ,

Ἐν καιρῷ τῶν πανδήμων λοιμικῶν νοσηματιπως, λοιμοῦ δηλαδὴ, εὐλογίας, ὀστρακίας καὶ τῶν λοιπῶν.

ΠΟΙΜΑ ΤΟΥ ἹΕΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΚΥΡ
ῬΑΦΑΗΛ ΚΑΨΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ.

Κοντάκιον. Πρὸς τό, Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν Χριστομάρτυρα πιστοὶ, καὶ Νύμφην ἄσπιλον,
Τὴν Καλλιπάρθενον ὁμοῦ, καὶ Ἀειπάρθενον,
Ὕμνοις στέψωμεν Βαρβάραν τὴν ἀθληφόρον,
Ὡς λυτρουμένην λοιμικοῦ παντὸς νοσήματος,
Τοὺς ἐν εἰκόνι τῇ αὐτῇ πόθῳ προσπίπτοντας,
Καὶ κραυγάζοντας. Χαίροις κόρη Θεόνυμφε.

ΑΓγελοι ἐν τοῖς ἄνω, καὶ βροτοὶ ἐν τοῖς κάτω, ὑμνεῖν σε πρὸς ἀξίαν Βαρβάρα, οἱ μὲν, ἀϋλωτάταις ᾠδαῖς, οἱ δὲ, ἐν ὑλαίοις φωναῖς μὴ σθένοντες, γηθόμενοι θαμβούμεθα, βοῶντες ἐκτενῶς σοι ὧδε.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ τριὰς ἐκλάμπει.
Χαῖρε, δι' ἧς ἡ παλλὰς ἐκλείπει.
Χαῖρε, ἀγεννήτου πατρὸς, κόρη ἄμωμος.
Χαῖρε, μονογενοῦς υἱοῦ, Νύμφη ἄνυμφος.
Χαῖρε, ἡ θεολογήσασα τὴν Τριάδα τῷ φωτί.
Χαῖρε, κρήνην προθεσπίσασα, ἰαμάτων τῷ λουτρῷ.
Χαῖρε, ὅτι ἠράσθη, ἡ Τριὰς τοῦ σοῦ κάλλους,
Χαῖρε, ὅτι προσήχθης, καθαρὰ τῇ Τριάδι.
Χαῖρε ἰλὺν, Δυάδος συῤῥίξασα.
Χαῖρε αὐγὴν, Τριάδος κηρύξασα.
Χαῖρε δι' ἧς, ὁ σταυρὸς ἐκτυποῦται.
Χαῖρε δι' ἧς, ὁ ἐχθρὸς ἐκμειοῦται.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

ΒΛέπουσα ἐν ῥωστίᾳ, εὐσεβῶς ἡ Δακία, τὸ σὸν παρθενικὸν ἁγνὴ σκῆνος, καὶ τῶν παραδόξων τὸ σμῆνος, ὕμνοις σε καὶ οὗτοι εὐλαβῶς γεραίρουσι, μεθ' ἡμῶν αὐτῷ θεολογοῦντες, ᾆσμα τὸ τρισώθεον. Ἀλληλούϊα.

ΓΝῶσιν ἄγνωστον γνῶναι, τὸν φυέτην ποθοῦσα, Βαρβάρα ἐβόα τοῖς τεχνίταις, τρίτην θυρίδα ἐκ δυεῖν, ἐπιτεχνᾶσθαι τῷ βαλανείῳ βούλομαι. ἵνα πᾶς τις βλέπων τὸ φῶς τοῦ φωτοδότου λέγῃ οὕτω.

Χαῖρε φωτὸς, τῆς Τριάδος κῆρυξ.
Χαῖρε πασῶν, ἀρετῶν ἡ κύλιξ.
Χαῖρε ἰαμάτων πηγὴ ἡ ἀέναος.
Χαῖρε ἀνιάτως νοσούντων συνούλωσις.
Χαῖρε κάλλος τὸ ἀπόθετον, μύρον τὸ ἐκκενωθέν.
Χαῖρε εὐανθὴς παράδεισος, καὶ χαρίτων ὁ λειμών.
Χαῖρε σεμνὴ Βαρβάρα, νικηφόρε Παρθένε.
Χαῖρε ἐκλελεγμένη, πάγκαλε τοῦ Χριστοῦ Νύμφη.
Χαῖρε τὸ φῶς, Τριάδος ἡ βλέψασα.
Χαῖρε τὸ πῦρ, τῆς πλάνης ἡ σβέσασα.
Χαῖρε σοφῶν, τῶν τὰ θεῖα σεμνεῖον.
Χαῖρε πατρὸς, ἀσεβοῦς ἱερεῖον.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

ΔΥνάμει τῆς Τριάδος, ἀνδρωθεῖσα σου τὸ θῆλυ, ἐν τῷ φρικωδεστάτῳ σταδίῳ, διασκοποῦσα Ἰουλιανὴ, καὶ αὐτὴ ἀνάπτεται πρὸς τὰ ὅμοια, καὶ ἀνύει τὸν μακάριον ἆθλον μετὰ σοῦ βοῶσα. Ἀλληλούϊα.

ΕΧουσα ἡ ῥωστία, σοῦ τὸ δέμας τὸ θεῖον, ἀναγράφει σοι τοὺς χαριστηρίους. σὴν δὲ κάραν πλουτοῦντες ἡμεῖς, πῶς οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς καταστέψωμεν, καὶ μέλεσιν ὡς βέλεσι βάλωμεν τὸν βελίαρ τοῖσδε;

Χαῖρε τοῦ Ἀδὰμ διανθὴς πτόρθος.
Χαῖρε τῆς Εὔας ἀπαθὲς ἄνθος.
Χαῖρε τὸν σαυρὸν, τῇ χειρὶ ἐγκολάψασα.
Χαῖρε τὸν αὐτῷ, τανυθέντα δοξάσασα.
Χαῖρε πνεύματα ἐλαύνουσα, ὀλοθρεύοντα ἡμᾶς.
Χαῖρε χεύματα ὀμβρίζουσα, τῶν θαυμάτων δαψιλῶς.
Χαῖρε εὐτονωτέρα, καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου.
Χαῖρε τιμιωτέρα, καὶ χρυσοῦ καὶ σαπφείρου.
Χαῖρε Θεοῦ, ἐλαία χρυσόκλονος.
Χαῖρε λοιμοῦ, ἐξώλειαν λύουσα.
Χαῖρε θυμοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡ γαλήνη.
Χαῖρε ἡμῶν, πρὸς Θεὸν ἡ εἰρήνη.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

Ζάλην καὶ τρικυμίαν, καὶ ὀργήν τε καὶ θλίψιν, θεηλάτως ἡμᾶς μαστιγοῦντα, καὶ ζέοντα καθ' ἡμᾶς, καὶ ἐκ δότου ποιοῦντα ὀλετῆρσι πνεύμασι, κατευνάζοις εὔλατε, καὶ ἅπαντας προτρέποις μέλπειν. Ἀλληλούϊα.

Ἤκουσαν οἱ τεχνῖται, τῆς θεηγόρου κόρης, καὶ Τρίτην προστιθεῖσι θυρίδα, τοῦ τρίλαμπους φωτὸς εἰς τύπον, Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος. παρ' οὗ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.
Χαῖρε φωτὸς, τριφεγγοῦς θυγάτηρ.
Χαῖρε ψυχῶν, φωτοδόχων φάος.

Χαῖρε τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ τὸ ἀνάκτορον.
Χαῖρε ὦ σεπτὸν, παρακλήτου ἀλάβαστρον.
Χαῖρε, ὅτι Θεοδίδακτος, ῥητορεύεις τὸ τριττόν.
Χαῖρε, ὅτι ἀκατάπληκτος, μένεις ἐν τοῖς πειρασμοῖς.
Χαῖρε ἡ Θεηγόρος, καὶ Παρθένος, καὶ Μάρτυς.
Χαῖρε ἡ στεφηφόρος, ἀληθὴς καὶ κατ' ἄμφω.
Χαῖρε τερπνὸν, τῆς ἕω ἀγλάϊσμα.
Χαῖρε λαμπρὸν, ἐσπέρας θησαύρισμα.
Χαῖρε δι' ἧς, ἐκποδὼν κακὸς πότμος.
Χαῖρε δι' ἧς, προθεσμία ἐφεῖται.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

Θεορρήμον Βαρβάρα, τοῦ Θεανθρώπου λόγου θέσει θυγάτηρ χρηματίζεις. Διὸ καὶ Ἀπαθανατίζεις πάντας, τοὺς Θεοπρεπῶς σοι προστρέχοντας, Θανάτου Θνητοῦ καὶ Ἀθανάτου λυτρουμένη, καὶ βοῶντας. Ἀλληλούϊα.

Ἴδον τῶν οὐρανίων, ὑπερκόσμιοι νόες, τὸν φύσαντα χειρὶ παιδοκτόνῳ, ἐκ μανέντα τοιαύτῃ παιδὶ, καὶ οὕτω ξέοντα ἀφειδῶς, καὶ σπαράττοντα θηρὸς τρόπον, καὶ ὡς ἥδιστα αὐτῇ ἔκραξαν.
Χαῖρε οἷον σῶμα, ἐκδοῦσα ταῖς μάστιξι.
Χαῖρε δι' ἀγάπην παθοῦσα Νυμφίου σου.
Χαῖρε ξέσιν ἡ τὴν πάτριον, παιδεύουσα ἐν χαρᾷ.
Χαῖρε γῆθεν πρὸς οὐράνια, ἐνδημοῦσα καθαρά.

Χαῖρε χαιρόντων Ἀγγέλων, τῇ σῇ καρτερίᾳ.
  Χαῖρε κλαιόντων Δαιμόνων, τῇ σφῶν αὐτῶν ἥττῃ.
Χαῖρε ψαλδῇ, τὴν πλάνην ἡ δείξασα.
  Χαῖρε ἁγνήν, σφραγῖδα τηρήσασα.
Χαῖρε ἀΰλων τερπνὴ εὐωχία.
  Χαῖρε Χριστοῦ θαυμαστὴ εὐωδία.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

Κάκιστε ὢ ποιμένων, οἵαν Θεοῦ ἀμνάδα, προσπίνεις σὺ τῷ λύκῳ τεκόντι; πῶς οὐκ εἴλεσε δείλαιε, οἶκτος τοιαύτης παιδὸς καὶ ἔλεος; ῥῦσαι ἡμᾶς Χριστέ, θηριωδίας, τοὺς εἰδότας ψάλλειν. Ἀλληλούϊα.

Λάμπεις ἐν τῇ ἑσπέρᾳ, δῦσα κατὰ τὴν ἕω. ἠγλάϊσας γὰρ ταύτην σπαργάνοις, καὶ κατήστραψας πάλιν ἡμᾶς, ἀπολαύοντάς σου τῶν καλῶν πάναγνε, θαυμάτων καὶ λειψάνων τῶν ὄλβων, καὶ βοῶντας ταῦτα.
Χαῖρε τὸ κάλλος τῆς παρθενίας.
  Χαῖρε τὸ κάρφος τὸ τῆς τελείας.
Χαῖρε τὴν πατρῴαν μανίαν μὴ δείσασα.
  Χαῖρε τὴν ἑῴων βλακείαν μισήσασα.
Χαῖρε σώματος εὐγένειαν, περάδουσα αἰκισμοῖς.
  Χαῖρε ἄνθος τῆς νεότητος, καὶ τῆς ὥρας τὴν ἀκμήν.
Χαῖρε ἐξ ἀκανθώδους, ἐκ φυτοῦ ῥίζης ῥόδον.
  Χαῖρε ἄθλων ὁ στάχυς, βείθων καρπὸν ὡραῖον.

Χαῖρε σεμνῶν, παρθένων ὀψώνιον.
  Χαῖρε ψυχῶν, ἁγνῶν τὸ ὀσφράδιον.
Χαῖρε λοιμόν, ἡμῶν ἀποσοβοῦσα.
  Χαῖρε θυμόν, Θεοῦ ἐξιλεοῦσα.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

Μάστιγος λυμαιῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, καὶ δυσμενοῦς τοῦ ἀπαταιῶνος, ἀπαλλάξαις ταῖς σαῖς Θεοδέκτοις λιταῖς, πάντας τοὺς προσιόντας σοι ἐκ πόθου, καὶ μεταχωροῦντας πρὸς βίον βελτίω κράζειν. Ἀλληλούϊα.

Νέαν Θέκλαν ὁρῶσα, ἡ πρωτόαθλος Θέκλα, δεξαμένην χυθεῖσαν τὴν πέτραν, τερατουργήσαντος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τηρήσαντός σε, ὥσπερ ἀνέπαφον, πατρὸς λυσσώδους ἐπιβολῆς, νεύμασιν ἀθεάτοις ἐκρότει ταῦτα.
Χαῖρε ὁ νάρδος Χριστοῦ Νυμφίου.
  Χαῖρε περιστερὰ ἡ τοῦ Νῶε.
Χαῖρε τὸ ἀμήχανον, κάλλος ποθήσασα.
  Χαῖρε διαρρέουσαν, δόξαν πατήσασα.
Χαῖρε ἡ ἀναπληρώσασα, τὴν Θυσίαν Ἰσαάκ.
  Χαῖρε φυοῦσα ἡ τεφρώσασα, τὸν βελίου Ἀβραάμ.
Χαῖρε τῇ παντευχίᾳ, τοῦ σταυροῦ φραξαμένη.
  Χαῖρε αὐτοχειρίᾳ, πατρικῇ τεθυμένη.
Χαῖρε ἀμνάς, Χριστοῦ ἡ ἀμίαντος.
  Χαῖρε μητρός, αὐτοῦ ἡ ἀντίδοτος.

Χαῖρε ἁγνῶν, νεανίδων γυναῖα.
Χαῖρε ὑπὲρ, τὴν σοφὴν Ἀβιγαίαν.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

ΞΕ'νον Θέαμα βλέπω· τεμνομένων μαθῶν σου, τὸν νοῦν εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνέχεις. οὕπως ἄρα ὁ ὑπερουράνιος, σαρκοφόρος ὤφθη ἐπὶ γῆς ἄνθρωπος, ἵνα σε γυναιόφρον, οὐρανόφρονα δείξῃ, μελῳδοῦσαν. Ἀλληλούϊα.

ὉΛη εἶ ἡ πλησίον, ὡς καλή, ὡς ὡραία, καὶ μῶμος ὅλως ἐν σοὶ οὐκ ἔστι, καὶ τῷ νυμφῶνι χοροβατεῖς τοῦ σοῦ ὡραίου νυμφίου, σὺν ταῖς φρονίμοις φρονίμη παρθένε νεάνισιν, παρ' ὧν ἀκούεις οἷα.

Χαῖρε ἁγνείας, εὔοσμον κρῖνον.
Χαῖρε μανίας, παξικῆς κρείττων.
Χαῖρε παρθενίας, Ἀγγέλων διάγραμμα.
Χαῖρε ἀφθορίας, παρθένων τὸ ἄγαλμα.
Χαῖρε, σὺ γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐπεπόθησας Χριστόν.
Χαῖρε, σὺ γὰρ τὴν λαμπάδα σου, διηυτρέπισας φαιδρῶς.
Χαῖρε ἀπενεχθεῖσα, τῷ βασιλεῖ παρθένος.
Χαῖρε προσεκλεθεῖσα, εἰς τὴν ὀσμὴν τοῦ μύρου.
Χαῖρε ἀμνάς, τὸ ἔριον βάψασα.
Χαῖρε λαμπάς, ἐλαίῳ ἡ ἅψασα.
Χαῖρε δραχμή, ἣν Θεὸς σαρκὶ εὗρε.
Χαῖρε κοινή, ἡδονὴ τῶν Ἀγγέλων.

Χαῖ-

Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

ΠΟῦ ποιμαίνεις νυμφίε; τετρωμένη τῷ πόθῳ, ἐβόα ἐν σταδίῳ ἡ μάρτυς. τὰς γὰρ νιφάδας τῶν αἰκισμῶν, ἡσυχῇ φέρουσα, τέμνετε, ξέετε, ἔλεγεν. ἥδιστα εἶμι πρὸς τὸν νυμφίον μου, ἵνα ψάλλω σὺν Ἀγγέλοις. Ἀλληλούϊα.

ῬΩ'μην τὴν ὑπὲρ φύσιν, τῆς Βαρβάρας ὁρῶσα, ἀκατάλληλον θηλείᾳ φύσει, βαβαὶ πῶς ἀθεάτως ἤθη, ἡ φιλοπαρθενομάρτυς μητρόθεος βοῶσα οὕτω.

Χαῖρε θεοτερπὲς θεῖον θαῦμα.
Χαῖρε τὸ ἐθελόθυτον θῦμα.
Χαῖρε θεομάχων, θεότευκτον θέειστρον.
Χαῖρε ἀθεΐας, θεόκλητον θήρατρον.
Χαῖρε ἄνθος παρθενόφυτον, τῇ ἀθλήσει φοινιχθέν.
Χαῖρε κάλλος τὸ ἀπόθετον ἐν θεάτρῳ θεωθέν.
Χαῖρε θεοσοφίᾳ, θανατοῦσα δυσθεοῦς.
Χαῖρε θεηγορίᾳ, θέλγουσα φιλοθέους.
Χαῖρε δι' ἧς, Θεὸς θᾶττον πείθεται.
Χαῖρε δι' ἧς, Θεὸς τεθαυμάστωται.
Χαῖρε θεοειδῶν ἄθλων ἡ θέα.
Χαῖρε Θεῷ θέουσα θεοφρόνως.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

ΣΥνήγορον κεκτημένη, τοῦ Θεοῦ τὴν μητέρα, τὴν ἀφθορίας παναιτίαν. τὴν μεσίτιν Θεοῦ καὶ ἡμῶν, τὴν πανάφθορον ὄντως, ὢ ἀφθό-

ρε,

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠ

ρε, ἀπανέστης τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ αὐτῇ βοῶσα. Ἀλληλούϊα.

Τριάδα τῶν Θυρίδων ὦ Βαρβάρα παρθένε, ἀνειποῦσα τὸ λουτρὸν φωτίζειν, μυστικὸν ἐδήλωσας λουτρὸν, τῇ παμφαεστάτῃ Τριάδι λαμπόμενον, καὶ ψυχὰς καθαῖρον πάντων, οὓς Τριὰς διήγειρε βοᾶν σοι.

Χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων ἡ δόξα.
Χαῖρε τῶν θεολόγων ἡ μοῦσα.
Χαῖρε ἀπειλαῖς, καὶ βασάνοις μὴ εἴξασα.
Χαῖρε τὰ δεσμὰ, προσπαθείας ἡ ῥήξασα.
Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐξέπληξας, τάξεις τὰς ἀγγελικάς.
Χαῖρε, ὅτι σὺ διέρρηξας, τοῦ δολίου τὰς πλοκάς.
Χαῖρε ἡ εἰσελθοῦσα, τοῦ νυμφίου τοὺς γάμους.
Χαῖρε ἀπολαβοῦσα, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους.
Χαῖρε Σατᾶν, τοὺς λόχους νοήσασα.
Χαῖρε σαρκὸς, σταυρῷ ἀφειδήσασα.
Χαῖρε Τριὰς, ἐν ᾗ χαίρει ὡς νύμφη.
Χαῖρε μονὰς, ἣν ἐδόξασε μόνη.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

Ὕψος τῶν ἐγκωμίων, ὑπερβέβηκεν ὄντως, ἡ δόξα τῆς παρθένου σου σῶτερ· τὴν πίστιν δὲ ἡμῶν προσιέμενος, ἀντιμετρήσειας τὴν ἀντίδοσιν, ὀλβιοδότα φιλάνθρωπε, τοῖς κακουμένοις ἡμῖν καὶ βοῶσιν. Ἀλληλούϊα.

Φωτει-

Φωτεινῇ σε ἐσθῆτι, φωτοφόρος φαιδρύνει, Ἄγγελος διὰ Χειρὸν περιδυθεῖσαν, καὶ ὥσπερ νύμφην περιφανῆ, τῆς ἀφθαρσίας στολὴν ἀμφιέννυσιν, ἀποτινάξας σου τῆς σαρκὸς τὸ πάχος, καὶ φωνῶν σοι ταῦτα.

Χαῖρε ἐκ στᾶσα τῇ ἀλλοιώσει.
Χαῖρε παθοῦσα, ἀπαθῶς πάθος.
Χαῖρε παλαιὸν, ἀποδῦσα τὸν ἄνθρωπον.
Χαῖρε τὸν καινὸν, ἐνδυθεῖσα Θεάνθρωπον.
Χαῖρε, ὅτι τὸ μακάριον, τέλος ἔτλης ἀνδρικῶς.
Χαῖρε, ὅτι τὸ διάδημα, ἔχεις τὸ μαρτυρικόν.
Χαῖρε πεποικιλμένη, στίγμασι μαρτυρίου.
Χαῖρε περικειμένη, στέφει ἀμαραντίνῳ.
Χαῖρε Θεοῦ, φωνῆς ἡ αὐτήκοος.
Χαῖρε στοργῆς, αὐτοῦ ἡ ἐχέγγυος.
Χαῖρε τῷ σῷ συναφθεῖσα νυμφίῳ.
Χαῖρε φωτὶ καταστράπτουσα δόξης.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

Χελιδὼν ὡς ὡραία, τρίζουσα ἐν σταδίῳ, σὺν Ἰουλιανῇ ἀηδόνι, διέδρας τὸν θηρέα πατέρα, ἀποπτᾶσα πρὸς τὸν οὐράνιον νυμφίον, τὸν πολυέραστον, ὅθι μέλη μέλπεις οὕτως. Ἀλληλούϊα.

Ψάλλουσί σου τοὺς ἄθλους, τῶν ἁγίων χορεῖαι, ὡς ἔβλεψαν ὡραϊσμένην, παρθενικῶς καὶ μαρτυρικῶς, καὶ θαμβηθέντες πάντες ἠγαλ-

λιά-

λιάσαντο. ἐκρότησαν. εὐφήμησαν. ἀνύμνησαν βοῶντες ταῦτα.

Χαῖρε τὸ ἔαρ τῆς ἀφθαρσίας.
Χαῖρε τὸ κέαρ τῆς εὐσεβείας.
Χαῖρε ζυγὼν, ἡ ὡραία τοῦ ἄσματος.
Χαῖρε σταγὼν, ἀποστάζουσα χάριτος.
Χαῖρε δόξαν ἀδιάδοχον, ἔχουσα ἐν οὐρανῷ.
Χαῖρε φρόνημα ἀνάλωτον, δοῦσα μόνῳ τῷ Χριστῷ.
Χαῖρε στᾶσα πρὸς πάλην, τοῦ ἐχθροῦ ἐῤῥωμένη.
Χαῖρε, ὦ τῶν ἐρώτων, Χριστὸν νυμφευσαμένη.
Χαῖρε δι' ἧς ᾐσχύνθη ὁ βάσκανος.
Χαῖρε δι' ἧς κατήργηται βάσανος.
Χαῖρε τῶν σῶν, ὑμνητῶν εὐκλήεια.
Χαῖρε παθῶν, λοιμικῶν σωτηρία.
Χαῖρε κόρη Θεόνυμφε.

Ὦ Παρθένε καὶ μάρτυς. ὦ Θεοῦ λόγου νύμφη. παρθένων καὶ μαρτύρων τὸ ἄνθος. κεκτημένη παῤῥησίαν οἵαν, πρὸς τὴν πανυπερύμνητον ἄνασσαν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὴν ἀπέργασαι ἵλεων, τῶν βοώντων.

Ἀλληλούϊα.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΥΧΗ

Διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.

Μῆνιν ἣ ἔχεε ὑπερμενέος, νέμεσίν τε καὶ ἄτην.
Ἣ ἄπο λοιγὸν ἄμυνας, ἀεικέα ταρταρόεντα.
Οὐρανίαφι φίλη, περὶ κῆρι ἄνακτος ἀνάρχου.
Νύμφη ἄζυγε, Βαρβάρ' ἀεθλοφόρων μέγα κῦδος.
Δέξ' ἀγλαὰ τάδ' ἄποινα, ἵδος τε, ὕμνους τε Θεουδεῖς.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Νύμφη τιμαλφεστάτη καὶ ἐπουρανία, τοῦ σοῦ ἐπουρανίου νυμφίου. ὁ μαργαρώδης καὶ διαυγὴς στέφανος. ἡ πανυπέρλαμπρος δόξα πάντων τῶν ἀθλοφόρων. ἡ πανένδοξος καὶ καλλίνικος. ἡ ἀθληφόρος καὶ καλλιμάρτυς. ἡ Χριστομάρτυς καὶ Παρθενομάρτυς Βαρβάρα. ἡ τὸ προνόμιον δεξαμένη δίκην φερνῆς πολυτίμου, τὴν θείαν χάριν παρ' αὐτοῦ τοῦ νυμφίου σου, ἀναχαιτίζειν αὐτοῦ τὸν θυμὸν, καὶ τὴν δικαίαν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν. ἔστι δὲ αὕτη ἡ θανατηφόρος πληγὴ καὶ μάστιξ, τῶν λοιμικῶν ἀνηκέστων νόσων καὶ παθημάτων. πρὸ πάντων δὲ, ὁ πανώλης λοιμὸς, ὁ ἐξώλης τε καὶ ὀλέθριος. ὁ μέχρις ᾅδου ταμιείων τοῦ ἀδηφάγου καταβιβάζων, τὴν ἀθλίαν ἡμῶν καὶ πολυαμάρτητον ζωήν. Δεόμεθά σου τοιγαροῦν ἐκτενῶς, φιλάνθρωπε νύμφη, τοῦ φιλανθρωποτάτου δεσπότου ἡμῶν. τῆς σῆς γὰρ τοῦτο φιλανθρωπίας, καὶ τῆς πολλὰ δυναμένης ἐκ Θεοῦ σοι χάριτος. φείσασθαι ἡλικίας ἀνήβου ἀπειροκάκου, διὰ ἔκτισιν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀνι-

λεῶς θεριζομένης. δοῦναί τε ἡμῖν καιρὸν μετανοῆσαι γνησίως καὶ ὁλοκλήρως. γενοῦ τοίνυν ἡμῖν ἐγγυήτρια, ἀποστῆναι τῶν πονηρῶν ἡμῶν ἔργων, ἀκρασίας καὶ ἀδικίας τοῦ πλησίον. μακροθύμησον ἐφ' ἡμῖν ἔτι καὶ ἔτι, ἵνα μάθωμεν ἀγαθοποιεῖν. οὐδὲν γὰρ οὕτω δύσκολον ἀπομαθεῖν. ὡς ἡ μοχθηρία. ἐπειδήπερ σὺ αὐτὴ οὕτως ᾔτησας, καὶ οὕτως ἐπηύξω πρὸς τῷ τέλει τῶν ἄθλων σου. ,, Ἄναρχε Θεὲ, ὁ τὸν
,, οὐρανὸν τείνας ὡσεὶ καμάραν, τὴν δὲ γῆν
,, ἐφ' ὑδάτων ἑδράσας. ὁ νεφέλαις ὕειν προ-
,, στάττων, ἥλιόν τε φωταγωγὸν πᾶσι παραστη-
,, σάμενος, καὶ τὰς κοινὰς ταύτας ἀπολαύσεις
,, δικαίοις τε καὶ ἀδίκοις, ἀγαθοῖς ἅμα καὶ
,, πονηροῖς χορηγῶν. αὐτὸς καὶ νῦν ἐμοῦ δεο-
,, μένης, εἰσάκουσον βασιλεῦ, καὶ ὃς ἂν τοῦ
,, σοῦ ὀνόματος, καὶ τῆς ἐμῆς ἀθλήσεως δια-
,, μνημονεύσῃ, μὴ λοιμώδης νόσος τῷ οἴκῳ
,, αὐτοῦ ἐπισκήψειε. μὴ ἄλλο τι μηδὲν, τῶν
,, λωβᾶσθαι σώματα καὶ λυπεῖν δυναμένων.
,, οἶδας γὰρ Χριστὲ, ὅτι σάρκες ἡμεῖς καὶ
,, αἷμα, ποίημα τῶν σῶν ἀχράντων χειρῶν,
,, καὶ εἰκόνι σῇ καὶ ὁμοιώσει τετιμημένοι ,,.

Οὕτως ηὔξω, καὶ φωνή τις οὐρανόθεν παραδόξως ἠκούετο, ἀπαγγελλομένη τῶν αἰτηθέντων τὴν ἐκπλήρωσιν. μὴ οὖν βδελύξῃ τὰ ῥυπαρὰ

ἡμῶν στόματα καὶ ἀχάλινα, λιχνώδη τε καὶ ἀκόρεστα. Δέξαι τοὺς δὲ τοὺς ὕμνους, οὓς μετὰ δακρύων προσφέρομεν ἔμπροσθεν τῆς σεπτῆς σου εἰκόνος, ὡς πολυτίμητα γέρα καὶ χαριστήρια. μὴ παρόψει τὴν πενιχρὰν ἡμῶν πίστιν καὶ τὸν διακαῆ πόθον, ἅ σοι προσάγομεν ὡς εὐῶδες θυμίαμα. εἰς δόξαν τε καὶ λατρείαν, ἧς αὐτὴ ἐπὶ γῆς ἐδόξασας ἐν τοῖς σοῖς μέλεσιν, ὁμοουσίου, καὶ προσκυνητῆς Τριάδος. Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητός τε καὶ βασιλείας. πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. ἈΜΗ'Ν.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΤΕ'ΛΟΣ.